

Інститут наукового прогнозування
кафедра економічної теорії
Львівської комерційної академії
кафедра суспільно-політичних наук
Вінницького національного технічного університету
Хмельницький кооперативний торговельно-економічний
інститут
Інститут реклами
Кримський інститут економіки та
господарського права (Севастопольська філія)
Повоазький інститут ім. П. А. Столипіна
Асоціація „Аналітикум”
Українське товариство російської культури «Русь»
Міжнародне товариство прав людини

УКРАЇНА НАУКОВА

Матеріали десятої
Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції
24 – 26 грудня 2013 року

частина 1

Київ 2013

присутній у всіх позиціях, робить цілу серію макетів пізнаваними, не менш важливу роль грає обраний компанією колір.

4. Вербальні (словесні) засоби – спеціально підібрана стилістика, орієнтована на споживача.

5. Рекламні засоби – використані в кожному конкретному випадку рекламні засоби, що сприяють формуванню сприятливого відношення.

6. PR-заходи - продумані, сплановані, постійні зусилля по встановленню і зміцненню взаєморозуміння між підприємством і громадськістю. Це виставки, презентації, прес-конференції, спонсорські заходи. При проведенні PR-компаній необхідно, щоб специфіка організації відповідала специфіці проведеного заходу. Важливе ставлення цільових груп до проведених PR-акцій, а також масштаб аудиторії спонсорованої акції. [2]

Отже, імідж готельного підприємства у цілому складається з місцезоположення готелю, пропонованих послуг і зручностей, зовнішнього сприйняття, внутрішньої атмосфери готелю, рівня кваліфікації обслуговуючого персоналу.

Література:

1. Браун Л. Імідж - шлях до успіху / Л. Браун. - Спб.: Пітер. 2001. - 192 с.
2. Джанджугазова Є. А. Маркетинг в індустрії гостинності / Є. А. Джанджугазова. - М.: Академія. 2003. - 224 с.
3. Звіринців А. Б. Формування іміджу / А. Б. Звіринців // Комунікаційний менеджмент. - 2000. - С. 10-14.
4. Почепцов Г. Г. Іміджологія / Г. Г. Подчепцов. - М.: Рефл-бук. 2001. - 704с.

Хасецька О. П., Загоруйко М. О.

Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ, м. Вінниця, Україна

ПРИЧИНИ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ПОДОЛАННЯ

Попри певні позитивні соціально-економічні зрушення в українському суспільстві протягом останніх років на регіональному рівні залишаються невирішеними проблеми розвитку трудового потенціалу і забезпечення ефективної зайнятості, збалансованості попиту та пропозиції на ринку праці, створення нових робочих місць тощо.

Становлення повноцінного ринку праці – одна з найважливіших ланок у розвинутій ринковій економіці, що передбачає надання права кожній людині на вільний продаж своєї праці за власним бажанням і вибором на засадах трудового найму.

Стан ринку праці в Україні в сучасних умовах визначається загальним станом економіки, а саме: спадом виробництва, структурним регресом, змінами у формах власності, ситуацією в інвестиційній сфері. Отже, попит на робочу силу також перебуває в кризовому стані, тому для економіки України в сучасних умовах є характерним одночасне стимулювання попиту на робочу силу і зменшення її пропозиції.

Згідно із Законом України "Про зайнятість населення" безробітними вважаються працездатні громадяни працездатного віку, які з незалежних від них причин не мають заробітку або інших передбачених чинним законодавством

доходів через відсутність підходящої роботи, зареєстровані у державній службі зайнятості, тобто це особи, що справді шукають роботу та здатні приступити до праці

Проблеми і перспективи розвитку вітчизняного ринку праці та його вплив на всі сфери суспільного життя українців досліджуються багатьма науковцями: Горником В.Г.[1], Майсюрою О.М.[2], Ревякіном О.С.[3], Ярошенком В. І.[4].

Причинами безробіття можуть бути: нестача сукупного ефективного попиту; негнучкість системи відносних цін і ставок заробітної плати та викривлення в ній, пов'язані з грошовою експансією держави і подальшою інфляцією; недостатня мобільність робочої сили; структурні зрушення в економіці; дискримінація на ринку праці щодо жінок, молоді та національної меншості; демографічні зміни в чисельності та складі робочої сили; сезонні коливання в рівнях виробництва окремих галузей економіки.

До основних причин виникнення безробіття належать: постійний науково-технічний прогрес, який впливає на вивільнення робочої сили; обмеженість попиту на товари і послуги, що спричиняє згорання виробництва; нерівномірність розвитку продуктивних сил в національному господарстві, що зумовлює низький рівень залучення трудових ресурсів до виробничого процесу, тощо.

Аналізуючи статистичні дані України, бачимо, що найбільший рівень безробіття спостерігається в 2008 році, причиною цього була фінансово-економічна криза. Порівнюючи дані 2012 року з 2008 роком, прослідковуємо, що цей показник зменшився на 38%, але порівняно з 2011 роком він знову почав зростати на 38,1 тис. осіб (рис.1) [7]

Найбільша кількість незайнятих громадян сконцентрована у Дніпропетровській, Донецькій, Харківській та Львівській областях.

Найбільш популярними професіями, на які спостерігався попит роботодавців у 2012 році, були професії висококваліфікованих робітників – слюсарів, токарів, електрогазозварників, водіїв, робітників з ремонту електричного обладнання та інших представників робітничих професій. Залишається значний попит на спеціалістів вищого рівня, топ-менеджерів, а також економістів, лікарів, інженерів з відповідним досвідом роботи та високим рівнем кваліфікації, а також ІТ-спеціалістів.

Кількість зареєстрованих безробітних у 2012 році становить 520,9 тис. осіб. З них отримують допомогу - 398,4 тис. осіб. Кількість незайнятих громадян, які перебували на обліку в державній службі зайнятості 543,8 тис. осіб, проте потреба підприємств у працівниках на заміщення вільних робочих місць та вакантних посад 63,9 тис. осіб. Отже, навантаження на 10 робочих місць становить 85 осіб.

Рис. 1 Кількість зареєстрованих безробітних

На кінець вересня 2013 року кількість безробітних становить 541 тис. осіб, а отже зросла в порівнянні з 2011 і 2012 роком. Коли, у свою чергу, навантаження на 10 робочих місць становить 48 осіб. У наступні роки прогноують зрушення на ринку праці. Ці зміни відбуватимуться за рахунок використання трудового потенціалу та перерозподілу його за сферами прикладання праці.[5] Станом на 1 листопада 2013 року кількість зареєстрованих безробітних становила 394,6 тис. осіб. За даними Державної служби статистики, рівень безробіття в Україні, визначений за методологією МОП, знизився з 7,8% (I півріччя 2012р.) до 7,5% економічно активного населення (I півріччя 2013 р.).

Також рівень безробіття в Україні залежить від пори року, серед усіх категорій найнижчим він був у жовтні – 399,9 тис. осіб, а найвищим у лютому – 589,1 тис. осіб офіційно зареєстрованих безробітних. Дані показники свідчать, що сезонне безробіття в значній мірі впливає на формування загальних показників, особливо це стосується сільського населення та чоловіків.

За останніми даними Держкомстату найвищий рівень безробіття зафіксований у Чернігівській – 11,2%, Рівненській – 11,1%, Тернопільській – 11,0% та Житомирській – 10,9% областях, а найнижчий у м. Київ – 6,2%, АР Крим – 6,7%, Одеській області – 6,8% та м. Севастополь – 6,9%. Дану ситуацію ми можемо спостерігати у 2012 році, а в 2008 у певній мірі перелік лідерів відрізнявся від географії безробіття у 2013 році, найвищі показники рівня безробіття належали Чернівецькій – 10,9%, Черкаській – 10,5% та Тернопільській – 10,4%, найнижчі м. Київ – 3,2% та м. Севастополь – 4,1%, Дніпропетровській області – 5,6%. Загальні показники рівня безробіття з 2008 по 2013 рік за відповідні періоди підвищилися з 7,6% до 8,6%, а з 2012 по 2013, навпаки знизилися з 9,1% до 8,6% [8].

Згідно із Законом України «Про зайнятість населення» з метою створення умов для повного здійснення громадянами права на працю держава передбачає:

- заходи інвестиційної та податкової політики, спрямовані на раціональне розміщення продуктивних сил, підвищення мобільності трудящих, створення нових технологій, заохочення підприємництва, створення малих підприємств і застосування гнучких режимів праці та праці вдома, інші заходи, які сприяють збереженню і розвитку системи робочих місць;

- забезпечення прав та інтересів працівників, створення сприятливих умов на виробництві, вдосконалення законодавства про зайнятість населення і праці;

- проведення аналітичних і наукових досліджень структури економіки та прогнозування подальших змін якості й розподілу робочої сили;

- регулювання зовнішньоекономічної діяльності щодо залучення і використання іноземної робочої сили в Україні на основі квотування та ліцензування;

- сприяння в разі потреби створенню додаткових робочих місць підприємствами, установами й організаціями всіх форм власності, а також поліпшенню умов праці в суспільному виробництві;

- організацію професійної орієнтації [6].

Тож, як бачимо, безробіття набуло небаченого раніше розмаху в Україні, а офіційний перехід України до статусу країни з ринковою економікою є лише примарливою завісою реалій сьогодення.

Влада не робить нічого іншого для того, щоб покращити сучасний стан незайнятого населення.

Література:

1. Горник В. Г. Оцінка ролі та місця України у міжнародних економічних відносинах / В.Г. Горник // Економіка та держава. – 2011. – № 3. – С. 125-127.
2. Майсюра О. М. Безробіття та наслідки його впливу на економіку України / О. М. Майсюра // Економіка та держава. – 2010. - №8. – С. 60-62
3. Ревякін О. С. Аналіз стану сучасного ринку праці в Україні/ О. С. Ревякін // Економіка та управління національним господарством. – 2010. - №3. – С. 29-31.
4. Ярошенко В. І. Проблеми професійного ринку праці / В. І. Ярошенко // Формування ринкових відносин в Україні. – 2007. - №10. – С. 151-157.
5. Все о туризме. Туристическая библиотека. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://tourlib.net>
6. Верховна Рада України [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws>
7. Державний комітет статистики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua>
8. <http://infolight.org.ua>. [Електронний ресурс] Infolight - інформаційно-аналітичний центр. Динаміка та географія безробіття в Україні та ЄС у 2012-2013 рр.

Шпак С. А., Рачковский Э. А., Козырь-Чепурная М. А.

ООО «Рэйлтрансхолдинг», г. Мариуполь, Украина

ГРУЗОВОЕ ВАГОНОСТРОЕНИЕ В СНГ: ОСНОВНЫЕ ТЕНДЕНЦИИ И ФАКТОРЫ

Одной из важнейших задач в рамках проблемы реструктуризации Новозыбковского машиностроительного завода (НМЗ), проводимой специалистами ООО «Рэйлтрансхолдинг», является задача анализа внешней среды и, в частности, состояния и тенденций развития вагоностроительной отрасли стран СНГ, представляющей сложившийся еще в годы СССР целостный организм

ОБЛІК І УПРАВЛІННЯ ДЕБІТОРСЬКОЮ ТА КРЕДИТОРСЬКОЮ ЗАБОРГОВАНІСТЮ - ЗАПОРУКА УСПІШНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	47
Піддубняк Н. А., Склепович М. В. МАРКЕТИНГОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗЕД ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ РИНКІВ	50
Руснак Л. Р., Боліновська І. М. МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ	54
Руснак Л. Р., Ковальська І. М. СФЕРА РИЗИКІВ ТА ЗАГРОЗ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕЦІ СУБ'ЄКТІВ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	59
к. екон. н., Сухомлін Л. В. ДОСЛІДЖЕННЯ ОЦІНОЧНОГО ПРОЦЕСУ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ПОДАТКОВІ МЕХАНІЗМИ	64
Тарануха А. В., кандидат економічних наук, Рыбакова Т. А. МАРКЕТИНГОВІ ПРОБЛЕМИ ПРІДПРИЯТІЙ ПРИ ПРОДВИЖЕННІ ТОВАРА НА ВНЕШНІЙ РЫНОК	68
Тарбінський О. О. ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ВАЛЮТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	72
Ткаченко Н. С. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ ГОТЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА	77
Хасцька О. П., Загоруйко М. О. ПРИЧИНИ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ПОДОЛАННЯ	80
Шпак С. А., Рачковський Э. А., Козырь-Чепурная М. А. ГРУЗОВОЕ ВАГОНОСТРОЕНИЕ В СНГ: ОСНОВНЫЕ ТЕНДЕНЦИИ И ФАКТОРЫ	83
Шундіна О., Соколюк В. ФІНАНСОВА НАДІЙНІСТЬ СТРАХОВИКА ТА ЧИННИКИ ЇЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	88
Юркова Н. О., Павленко М. П., Бєлкін І. В. РОЛЬ І ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕРНЕТ-МАРКЕТИНГУ В СУСПІЛЬСТВІ	91

Збірник тез доповідей

Підписано до друку 03.01.2014
Формат 60x84/16. Гарн. Times New Roman.
Папір офсетний. Друк різнографія.
Тираж 300пр.

ТОВ „ТК Меганом”. Свідоцтво ДР №325712
02192, м. Київ, вул. Юності 9/144.
т/ф. +38044-525-62-99
e-mail: intkonf@gmail.com